

Torført at spara

Eingin óvundar teimum, sum nú sita í Tinganesi og skulu royna at gera figgjarlóg. Og sum m.a. skulu royna at finna sparingar. Spart er longu á nógvum økjum, og illa ber til at knokkroyta fólk meira.

Sosialurin hevur í eini handavending spurt nøkur fólk, um tey hava spariuppskot til landsstýrið



Sparast má javnt

Heldur enn at niðurleggja nakra tænastu fullkomiliga nýðast vit at spara javnt á øllum økjum, heldur Arne Ludvig, skúlastjóri í Saltangará

- Tað er ikki lætt at koma við ítökiligum uppskotum um, hvussu landið kann spara meira, tí á øllum økjum verður tætt, at spart er inn á sein.

Men hinvegin hava vit upplivað verri tóir so og so, og vit klára okkum við minni, enn vit nú hava. Samfelagið er so væl útbýgt á øllum økjum. Vit hava

áður havt minni útbýgda samferðslu, minni útbýgt skúlaverk o.s.v. Tað ber til at klára seg við at skera niður aftur, sigur Arne Ludvig. Hann heldur tað ikki vera beint at niðurleggja nakra ávísar tænastu fullkomiliga, so heldur spara

javnt á øllum økjum.

Hann heldur eisini, at almenna fløguvirksemið átti at verið sett niður. Ringt er hjá fólki at skilja, tá sagt verður, at tað er biligari at fullføra sumt av tí, ið sett er í verk enn at stæða tí.

- Men at stæða almenna virkseminum kostar arbeiðspláss. Tað er tó ein annar spurningur, heldur Arne Ludvig.

Mugu tosa um lønirnar

- Tað skulu góð høvdu til at gera figgjarlógina nú, og tað er púra vist, at hjá tímaløntum er bogen spentur so hart, sum hann kann spennast, sigur Gudrun Kristiansen í Vági - fyrrverandi forkvinnu í Fjallbrúður.

Hon heldur tað ikki vera lætt at vísa á nakað ítökiligt, hvussu landið kann spara meira.

- Sum so ofta áður er nevnt, kann biðipeningurin minkast, og somuleiðis pengarnir til politiska upplýsing og við at lækka lønina til politikararnar.

Samferðsluútróislur nar kundu kasta minkast, um ferðætlanin hjá bussinum og skipum varð betur samskipað. Bussarnir koyra eisini ofta hálvtómir, sigur Gudrun Kristiansen.



Henni dárar ikki, at boð koma úr erva um, at alment lónt skulu niður í løn, men eftir hennara hugsan hevði ikki verið meira enn rímligt, at tey eisini fóru niður í løn, og ikki bara tey tímaløntu. Men tann spurningurin eigur at verða loystur við samráðingum, sigur Gudrun Kristiansen.

Torført er at bakka



- Tað er ikki lætt at koma til hugs nakrar sparingar, sum muna, heldur Oddvátte, lærari í Havn. Vit hava

útbýgt samfelagið, og torført er at venda aftur.

Úttan at hava nøkur tøl fyri sær, heldur hon kortini, at nakað kundi verið spart á samferðsluøkinum, færri ferðir hjá bussinum og skipum.

- Men tað er kanska lættari at siga hjá okkum, sum búgva í Havn, sigur hon.

Odvátte heldur, at vit skulu gloyma alt um undirsjóartunnin. Teir pengar, sum eru settir av og eru atkomiligar, eiga at fara aftur í landskassan.

- Eg dugi ikki at siga, hvat ber til at spara á sjúkrahúsum, men í øllum førum má vera rætt at hava eitt høvuðssjúkrahús.

Öv stór umsiting

Hann er samdur í, at

Sammanlegging og betri amboð

Heri Niclasen, stjóri, í Havn leggur ikki fingrarnar ímillum, hvat hann heldur átti at verið gjørt

- Fyri at fá skil aftur á búskapin í landinum eigur landsstýrið beinanvegin at útvega sær neyðugu arbeiðsamboðini, heldur Heri Niclasen, sum er stjóri í Smyril Line.

Hann hevur nøkur boð uppá, hvat eigur at verða gjørt:

- Føroyar eiga at verða eitt valdømi, tingmannatalið eigur at skerast niður í helvt, og vit mugu sleppa undan støðuni við tí avgerandi 17. maninum í samgonguni. Politisku flokkarnir skulu hava ávísar stødd fyrri at vrða umboðaðir, og tað rætta hevði verið, um vit bara høvdu triggjar ella fyra flokkar á tingi. Bygdamening skal ikki vera landsoyðing.

- Viteiga at fá Løgtingsins Umboðsmann sum skjótast, og reglur um ábygd landsstýrismanna eiga at herðast.

- Við hasum amboðum hevði verið lættari at stýrt, sigur Heri Niclasen.



umsitingin í Føroyum er alt ov stór. Fólkatalið er so lítið, at vit rúmast øll á landsstadion í Keypmannahavn, og tá vit eru so fá, kunnu vit ikki hava líka nógv sum hini londini, og vit eiga heldur ikki at apa okkum eftir donskum viðurskiptum.

- Tað er ikki neyðugt at nevna tað sum eitt uppskot, at stovnar kunnu samanleggjast. Tað eigur at vera eitt krav. T.d. skuldi útvarpið og sjón-

varpið verið lögð saman og kanska telefonverkið samanvið. Strandferðslan og Samferðslustovan áttu at verið ein stovnur, Vaktar & Bjargingartænastan og Fiskirannsóknarstovan, og stovnar annars, ið hóskandi hava samband hvør við annan.

- Verður hetta alt gjørt kundu vit aftur hugsað um at endurreist búskapin, sigur Heri Niclasen.

Hann hevur einki boð uppá, hvussu vit kunnu framleiða okkum úr kreppuni. Tað heldur hann onnur fólk hava betri skil á.

- Eg hoyri fólk siga, at nýval ikki loysir nakrar trupulleikar, tí eingin frægari stjórn fæst. Eftir mínum tykki er skeivt at siga so. Sjálvandi hav veljararnir valt tað lögting, vit nú hava. Men stóðan í landinum er so nógv broytt, at fólk átti at sloppið at valt av nýggjum, sigur Heri Niclasen.

Færri kommunur



Umstingin hevði tá verið einfaldari, fundarpengarir minkaðu o.a.

- Gott er at hava væl skúlað fólk, men ikki er neyðugt at gera nýggj stórvirki hvønn professara sum higartil hevur verið gjørt.

- Løgtingsessirnir áttu at verið skornir niður í sjei, ein fyri hvørja oygg. Og landsumsitingin má kunnu skerast nógv niður, um landsstýrið nú bara skal umsitast fyrri Danmark, sigur Sonja á Argabø, sum starvast í ferðavinnuni. Hon heldur eisini, at fleiri óroyndir innøktumøguleikar eru í tí vinnuni.

- Húshaldini kunnu ikki spara meira, tí nógv hava sum er ov lítið at liva av. - Men tað mátti verið biligari, um kommunur vórðu lagdar saman.